Η στέρηση πολύ βοηθάει (Γέροντας Παΐσιος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 15 Ιουλίου, 2014

- Γέροντα, γιατί σήμερα ο κόσμος ταλαιπωρείται τόσο πολύ;

- Γιατί αποφεύγει τον κόπο. Αυτή η άνεση είναι που τον αρρωσταίνει και τον ταλαιπωρεί. Οι ευκολίες στην εποχή μας έχουν αποβλακώσει τον κόσμο. Αυτή η μαλθακότητα σήμερα έχει φέρει και τις πολλές αρρώστιες. Παλιά τι τραβούσαν για να αλωνίσουν! Τι κόπος, αλλά και τι γλυκό ήταν το ψωμί! Πού να έβλεπες ψωμί πεταμένο! Αν εύρισκες κανένα κομματάκι, το μάζευες και το ασπαζόσουν. Όσοι πέρασαν Κατοχή βλέπουν ένα κομμάτι ψωμί και το βάζουν στην άκρη, ενώ οι άλλοι το πετούν, δεν καταλαβαίνουν την αξία του. Πετάνε κομμάτια ψωμί στα σκουπίδια, δεν το εκτιμούν. Ούτε ένα "δόξα σοι ο Θεός" δεν λένε οι περισσότεροι για τις ευλογίες που δίνει ο Θεός. Σήμερα όλα γίνονται με άνεση.

Η στέρηση πολύ βοηθάει. Όταν στερούνται κάτι οι άνθρωποι, τότε μπορούν να αναγνωρίσουν την αξία του. Όσοι στερούνται με επίγνωση, με διάκριση, με ταπείνωση, για την αγάπη του Χριστού, αισθάνονται την πνευματική χαρά. Αν π.χ. κάποιος πη, "δεν θα πιώ νερό σήμερα, γιατί ο τάδε είναι άρρωστος, Θεέ μου, δεν μπορώ να κάνω τίποτε περισσότερο" και το κάνη, ο Θεός θα τον ποτίση όχι με νερό αλλά με λεμονάδα πνευματική, με θεϊκή παρηγοριά. Οι ταλαιπωρημένοι, μια παραμικρή βοήθεια να τους προσφέρη κανείς, έχουν πολλή ευγνωμοσύνη. Ένα αρχοντόπουλο καλομαθημένο, όλα τα χατήρια να του κάνουν οι γονείς του, τίποτε δεν το ευχαριστεί. Μπορεί να τα έχη όλα και βασανισμένο να είναι. Τα κάνει όλα γυαλιά-καρφιά. Ενώ μερικά παιδάκια, τα καημένα, για την παραμικρή βοήθεια αισθάνονται μεγάλη ευγνωμοσύνη. Αν ένας φίλος βρεθή να τους βάλη τα ναύλα για το Άγιον Όρος, πόσο ευγνωμονούν και αυτόν και τον Χριστό!

Ακούς πολλά πλουσιόπαιδα να λένε: "Τάχουμε όλα, γιατί να τάχουμε όλα;"

Γκρινιάζουν, γιατί καλοπερνούν, αντί να ευγνωμονούν τον Θεό και να βοηθούν και κανέναν φτωχό! Αυτή είναι η μεγαλύτερη αχαριστία! Νιώθουν κενό, γιατί δεν τους λείπει τίποτε από τα υλικά. Τα βάζουν και με τους γονείς, γιατί τους τα έχουν όλα έτοιμα, και φεύγουν από το σπίτι και γυρίζουν με ένα γυλιό στην πλάτη. Και οι γονείς να τα δίνουν χρήματα, να τους πάρουν τηλέφωνο, για να μην ανησυχούν, και εκείνα να αδιαφορούν. Και τελικά καταλήγουν οι γονείς να τα ψάχνουν. Ένα παλληκάρι τα είχε όλα, αλλά δεν ήταν ευχαριστημένο με τίποτε. Έφυγε κρυφά από το σπίτι και κοιμόταν μέσα στα τραίνα, για να ταλαιπωρηθή. Και ήταν και από καλή οικογένεια! Ενώ, αν είχε μια δουλειά και ζούσε με τον ιδρώτα του, θα είχε νόημα ο κόπος του και θα ήταν αναπαυμένο και θα δοξολογούσε τον Θεό**.**

Σήμερα οι πιο πολλοί δεν στερούνται, γι' αυτό δεν
έχουν φιλότιμο. Αν δεν κοπιάζη κανείς, δεν μπορεί να εκτιμήση και τον κόπο των άλλων. Τι νόημα έχει λ.χ. να ζητάς επάγγελμα άνετο, να βγάζης χρήματα και μετά να ζητάς ταλαιπωρία; Οι Σουηδοί, που παίρνουν για όλα επίδομα από το κράτος και δεν κοπιάζουν, γυρίζουν στους δρόμους. Κοπιάζουν για τον αέρα, νιώθουν άγχος, γιατί έχουν εκτροχιασθή πνευματικά, όπως οι ρόδες που, όταν βγουν από τον άξονα, τρέχουν στον δρόμο χωρίς σκοπό και καταλήγουν στον γκρεμό.

(Πηγή: paterikiorthodoxia.com)